

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання XIX • № 146 (2562).

СУБОТА, 9 ГРУДНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

● Вони виконали п'ятирічку

ЛІДЕРИ НЕ ЗА ПОСАДОЮ

Микола Петров — бригадир, а Володимир Татаренко — групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади плавильників Світловодського заводу чистих металів. Вони — справжні лідери колективу. Це хлопці доводили не раз і вчора знову підтвердили право на високий авторитет.

Учора, 8 грудня, М. Петров і В. Татаренко завершили виконання особистих п'ятирічних завдань. Нинішнього року вони, як і всі члени бригади, освоїли нові плавильні установки і виконували норму на 150—170 відсотків, працюючи два дні на місяць на заощаджених матеріалах.

Хто першим привітав героїв п'ятирічки? Звичайно ж. наша бригада. Приклад бригадира і групкомсорга викликав у молодих плавильників і добру здоровість, і бажання наздогнати лідерів.

С. ТИШКО,
плавильник Світловодського заводу чистих металів
імені 50-річчя СРСР.

ШКОЛА ЖИТТЯ

7 грудня відбулися збори активу обласної партійної організації, які обговорили завдання партійних організацій області по пропаганді і реалізації положень книги Л. І. Брежнєва «Ціліна».

З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

Третя книга спогадів Леоніда Ілліча Брежнєва, відзначив доповідь, — невичерпне джерело досвіду партійної роботи, мобілізації зусиль радянського народу на виконання найскладніших завдань. Безпосередній учасник і біліззяць цільної епопеї, Леонід Ілліч відтворив хвилюючу картину трудового подвигу, велич духу радянських людей, їхню монолітну єдність і згуртованість, відданість справі рідної Комуністичної партії. Піднята цілина — це справа рук і розуму всіх народів-братів Союзу РСР. Тільки з Кіровоградщини за покликом серця, з комсомольськими путівками відбули тоді до Казахстану майже три тисячі юнаків і дівчат. Був серед них і В. Д. Брижук, нині механізатор колгоспу «Маяк» Знаменського району.

Вісімнадцять літ віддав він цільні. За ударну працю Батьківщина відзначила цільника орденами Трудового Червоного Прапора і «Знак Пошани». З почуттям виконаного обов'язку повернувся Брижук у рідні краї. Та хліборобська вдача, вірність професії не дали зупинитись, повели до нових трудових подвигов. І засяяв на грудях цієї скромної людини орден Леніна.

У ті незабутні роки цільни піднімав вся країна. 14 тисяч сівалок відправили в Казахстан робітниками заводу «Червона зірка», оперативно виконали замовлення на перевезення залізничних вагонів під польові домівки цільникам робітників станції Кірово-Українське, понад 2 тисячі книг надіслали в Казахстан комсомольці нашого обласного центру.

Відчуваючи свою причетність до трудового подвигу на освоєнні цільних земель, радянські люди з великим інтересом знайомляться з новою книгою Леоніда Ілліча Брежнєва. Її зміст глибоко пов'язаний із завданнями сьогодення, з перспективами дальшого розвитку сільського господарства. «Ціліна» кличе комуністів, комсомольців, усіх трудящих Країни Рад до активної, цілеспрямованої діяльності на всіх ділянках комуністичного будівництва, вимагає не примиренно ставитись до недоліків, шукати і знаходити нові резерви підвищення ефективності і якості роботи.

Спираючись на багатий досвід партії, узагальнюючи в документах КПРС, праця Л. І. Брежнєва, його книга «Мала земля», «Відродження» та «Ціліна», партійні організації області наполегливо вдосконалюють стиль і методи організаторської і політичної роботи, комплексно розв'язують завдання комуністичного виховання

трудящих. Ділом відповідаючи на піклування партії, хлібороби Кіровоградщини цього року виростили і зібрали по 35,7 центнера зернових з гектара, державі продали 1407 тисяч тонн хліба.

Ті, хто виступав на зборах, підкреслювали, що вихід у світ нової книги Леоніда Ілліча Брежнєва має велике значення для практичної діяльності партійних, комсомольських, профспілкових організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС. Книга вчить уміння по-науковому, послідовно розв'язувати проблеми сьогодення. Ось чому повсюдно треба організувати вивчення та обговорення «Цілини»: в трудових колективах, навчальних закладах, за місцем проживання населення, в усіх ланках політичної освіти та економічного навчання. Важливо, щоб у цій роботі взяли участь партійні, комсомольські, профспілкові активісти, пропагандисти, лектори, агітатори, політінформатори. В ході вивчення нової книги Леоніда Ілліча тре-

ба переконливо показати роль і значення освоєння цільних земель, героїчного подвигу радянських людей, положень і рекомендацій автора з питань дальшого вдосконалення організаторської та ідейно-партійної роботи.

На зборах активу відзначалося, що багато героїв цільної епопеї сьогоденні живуть і працюють у містах і селах Кіровоградщини. Отож необхідно організувати їхні виступи в колективах, на політзаняттях чи тематичних вечорах, героїко-патріотичних читаннях для молоді. Такі зустрічі зримо продемонструють скромність і неситість волі до перемоги радянських людей, риси нашого, радянського, способу життя.

Вся робота по вивченню та обговоренню книги Л. І. Брежнєва «Ціліна» повинна виплитись у конкретні заходи трудових колективів по поліпшенню використання основних виробничих фондів, підвищенню ефективності капітальних вкладень, забез-

печенню зростання продуктивності праці, впровадженню у виробництво найновіших досягнень науки і передового досвіду, посиленню режиму економії та бережливості, зміцненню державної планової дисципліни.

Високе патріотичне піднесення трудящих, викликане хвилюючими сторінками «Цілини», безперечно, примножить ряди учасників соціалістичного змагання за дострокове завершення планів десятої п'ятирічки, за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Учасники зборів запевнили Центральної Комітет КПРС, Політбюро ЦК, товариша Л. І. Брежнєва в тому, що комуністи, всі трудящі області з іще більшою творчою енергією працюватимуть над виконанням історичних рішень XXV з'їзду КПРС, внесуть гідний вклад у здійснення грандіозних планів комуністичного будівництва в нашій країні.

Збори активу обласної партійної організації ухвалили відповідну постанову. Учасники зборів надіслали вітального листа Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєву.

Для врожаю-79

ЗА ЧІТКИМ ГРАФІКОМ

— Сказати, що хлопці працюють з вогником, — значить нічого не сказати, — так відізвався про своїх друзів по роботі секретар комсомольської організації тракторної бригади колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району Анатолій Геркіял. — Нинішнього року бригада стала комсомольсько-молодіжною. Внішли значні корективи в соціалістичні зобов'язання, молоді успішно їх виконали.

Справді, гідно відзначили ювілейний рік молоді хлібороби: зібрали з кожного гектара по 44,4 центнера зернових, у тому числі 53,4 центнера озимої пшениці.

Господарство продало державі 69 785 центнерів хліба при плані 66 950, 966 700 центнерів буряків при плані 280 717.

Нинішні турботи молодих хліборобів — про ремонт техніки. У відповідь на рішення листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС вони дали слово зразково підготувати техніку до весняно-польових робіт.



Механізатори зобов'язалися посівне й ґрунтообробне знаряддя полагодити до 25 грудня, трактори підготувати до 1 лютого, збиральну техніку відновити до 1 квітня наступного року.

За словом — діло. На лінійці готовності вже 25 сівалок, 35 культиваторів, 591 борона. Відмінно працюють на ремонті молоді механізатори Леонід Лопушенко, Микола Посто-

латій, Володимир Геркіял, Володимир Сулима, Леонід Циганець.

Нинішнього року механізатори вирішили одночасно з підготовкою тракторів ремонтувати зернові комбайни. Їх готують у три етапи: спочатку «Ниви», потім СК-4, потім «Колоси». Ланки по ремонту збиральної техніки очолює Григорій Козішкурт, Борис Новотарський, Іван Тетєєв.

Пологоджено вже всі «Ниви», п'ять СК-4. Чітко за графіком готують у бригаді трактори під керівництвом комсомольця майстра-наладчика Володимира Довгала.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

На фото: комсомолец Микола ПОСТОЛАТИЙ зі своїм наставником М. Т. КОЖУХАРЕМ ставить на зберігання силосозбиральний комбайн.

УДАРНИМИ ТЕМПАМИ

Уважно стежили члени нашої комсомольсько-молодіжної бригади за роботою десятої сесії Верховної Ради СРСР і листопадового Пленуму ЦК КПРС. Адже багато з того, про що йшлося на них, стосувалося нас безпосередньо. Взяти хоча б соціалістичне змагання. У справі виконання державних планів розвитку народного господарства, підкреслювалось у матеріалах Пленуму ЦК партії, воно відіграє величезне значення. Це ми бачимо й на прикладі роботи нашої комсомольсько-молодіжної бригади.

На початку третього року п'ятирічки ми уклали договір на соціалістичне змагання з комсомольсько-молодіжною бригадою формування, очолюваною Іваном Бездольним. У зобов'язаннях наголосили на зростанні продуктивності праці. Словом, вирішили в рік 60-річчя Ленінського комсомолу працювати по-ударному. В дію привели чимало резервів: освоєвали передову технологію формування, добилися взаємозамінності одне одного в разі потреби, особистої відповідальності за стан перстатів та устаткування при передачі зміни. А суперників постійно тримали під прицілним поглядом — не випередили б тільки нас. Такий настрій допомагав добуватися високими темпами, коли все ладилось, і переборювати труднощі і невдачі, коли вони виникали перед хлопцями.

Свого добились. На виготовленні форм виконання

місячної норми довели до 140—142 відсотків. У бригаді Івана Бездольного цей показник становить понад 120 відсотків. Працювати без відставок, бути завжди в авангарді трудового суперництва — в цьому ми абстрактно сентиментально-емоційно змагання. Як підкреслює на Пленумі ЦК партії Леонід Ілліч Брежнєв, нам не потрібні галас і тріскотня з приводу змагання, нам потрібна жива заінтересованість кожного трудівника, кожного трудового колективу в поліпшенні своєї праці. Нам це потрібно сьогодні, завтра і завжди.

Виходячи з цієї життєвої важливої потреби, ми на бригадних зборах у дні роботи Пленуму ЦК КПРС вирішили високі темпи роботи ювілейного комсомольського року тримати до кінця року, до фінішу п'ятирічки. Наша комсомольсько-молодіжна підтримала почин бригади формування ливарного цеху нового чавуну, очолюваної депутатом Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманцем. — п'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Разом з економістами цеху врахували свої можливості і взяли підвищені зобов'язання. Ми дали слово план чотирьох років виконати до 60-річчя комсомолу України. — п'ятирічку — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Це наша відповідь на рішення листопадового Пленуму ЦК партії. Нині наш колектив працює під девізом «Фінішу третього року п'ятирічки — ударний труд молодих!»

М. ЗУЄВ,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади формування ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

(PATAY).

ПРО ЦЕ ЙШЛОСЯ НА ВСЕСОЮЗНОМУ ЗОНАЛЬНОМУ СЕМІНАРІ СЕКРЕТАРІВ ЗАВІДУЮЧИХ ВІДДІЛАМИ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ РАЙКОМІВ І МІСЬКОМІВ КОМСОМОЛУ.

ОДНІЄЮ із найважливіших частин комуністичного виховання підрастаючого покоління є шефство комсомолу над сільськими школами. Багатий досвід розвитку цього руху нагромадив Ізмаїльський міський комсомол Одеської області. Всі комсомольські організації міста — друзі і представники комсомольських та піонерських організацій сільських шкіл, вони посприяють допомогати їм розв'язувати різноманітні питання. Так, цього року студенти педагогічного інституту оформили 12 піонерських кімнат, виготовили чимало паючних посібників, поповнили методичними матеріалами кабінети у вісімнадцяти сільських школах.

Тісні контакти існують між комсомольцями, піонерами міських і сільських шкіл. Щороку під час осінніх канікул

ВИМІР — З ПРИЧЕТНОСТІ

Ізмаїльці влаштовують похід дружби в сільські школи району, під час якого діти зустрічаються з кращими працівниками села, обмінюються досвідом роботи, проводять вечори дружби, цікаві бесіди та концерти.

Подружили між собою учні села Мурашівки і десятирічки № 16 м. Ізмаїля. І ось як. У міській школі активно працює клуб інтернаціональної дружби імені Б. Тельмана. Діти тут музично-художнього колективу, діти літературно-художнього колективу, діти театру. Досвідом роботи дітями вирішили поділитися зі своїми сільськими друзями. Запросили їх у гості, влаштували кілька екскурсій по музею, розповіли про свою роботу, а потім допомогли

створити клуб інтернаціональної дружби в Мурашівській школі.

На XVIII з'їзді ВЛКСМ відзначалося, що в русі «Комсомол — сільській школі» помітне місце відводиться підготовці кадрів учителів для сільських шкіл. Значна частина випускників Ізмаїльського педагогічного інституту щороку поповнює ряди учителів сіл. В цьому — неабияка заслуга і міського комітету комсомолу. За його ініціативою на факультеті громадських професій інституту готують керівників гуртків художньої самодіяльності, клубів інтернаціональної дружби, екскурсіводів. Отже, молоді вчителі приходять у

школи з певними навиками по закладній роботі з учнями.

Є чому почититися і в Чорнобайському районі Черкаської області. Тут при районному комітеті комсомолу створили штаб по керівництву рухом «Комсомол — сільській школі», до складу якого входять представники районного управління сільського господарства, райвпо, секретарі деяких комсомольських організацій. Штаб постійно подає методичну і практичну допомогу учасникам руху.

У районі практикують шефство комсомольсько-молодіжних колективів над окремими класами, укладають договори на змагання між молодими виробничниками та учнями. Наприклад, над десятим класом Христелівської десятирічки шефтують молоді виробничники місцевого колгоспу. Вони тут часті гості на уроках, на виховних годинах, на тематичних вечорах.

В урочистій обстановці проходить у районі й посвячення піонерських вожаті. Їм вручають комсомольські путівки, пов'язують галстуки, дарують квіти. А потім вожаті працюють за особистими творчими планами.

У русі «Комсомол — сільській школі» ще багато труднощів,

КОМСОМОЛ — СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

нерозв'язаних проблем. Райком ЛКСМ України подав слушну пропозицію, щоб у соціалістичних зобов'язаннях колгоспів, радгоспів, підприємств був пункт про шефство над школою. Вирішується й питання активного залучення до позакласної роботи вожатих виробничників. Так, зовсім недавно разом зі своїми шефами учні багатьох шкіл провели засідання гуртків «Світлофор». «Умілі руки», влаштовували конкурс «Випробуй себе», в якому змагалися загони, а капітанами були вожаті-виробничники.

Організація громадськості на подання допомоги школі — одне з нелегких завдань. Тут потрібен контакт партійних, профспілкових, господарських, комсомольських організацій, педагогічних колективів. Але ініціатором, душею всієї шефської роботи над школою повинен стати комсомол.

З чого починається глядач?

— Ходімо в кіно.
— Та що там цікавого? З розмови на вулиці.

Кіноекран уайшша у наше життя як повсякденне і звичайне диво двадцятого віку. Він сміється, гнівається, радіє, сумує, критикує, прославляє, і цю гаму почуттів переживають зовсім юні, молоді і літні глядачі. В калейдоскопі смаків і захоплень важко визначити один якийсь спільний критерій для всіх шанувальників кіно, тимто ми вирішили провести серед школярів, студентів і молодих робітників Кіровоградської своєїрідну кіноанкету відділу інформації і соціологічних досліджень «Молодого комунара». В числі інших запитань анкети було й таке: «Який з кінотеатрів твій улюблений?» Найпопулярнішими виявились «Мир» і «Комсомолец».

Дитячий кінотеатр «Мир» віддавна має добру славу серед маленьких кіноглядачів. Уже те, що тут постійно діє вісім кіноклубів («Підліток», «Зірочка», «Світлофор», «Юний лєнінець» та інші), які очолюють різні фахівці — від вихователів дитячого садка до помічника прокурора міста, свідчить про творчу й ділову атмосферу цього кінотеатру. До речі, ці клуби на свої засідання щотижня збирають у середньому по 400—500 учнів різних шкіл нашого міста.

Дуже відрізняє, що більшість юних глядачів «Миру» у своїх анкетах поряд з фільмами «Золота мандрівка Сіндбада» і «Сьома мандрівка Сіндбада» назвала кращими кінострічки «Будьонівка», «Невольні месники», «Фронт за лінією фронту», «В зоні особливої уваги».

Педагог-вихователка «Миру» Валентина Михайлівна Субогина в розмові зі мною сказала:

— Ми стараємося для наших юних відвідувачів створити саятковий настрій, задіяти перед сесією годину дозвілля цікавими виступами, фотовиставками, вікторинами тощо.

— І хто вам у цьому допомагає?

— Міський комітет комсомолу, Палац піонерів, станція юних техніків, учні Кіровоградської художньої школи, працівники бібліотеки імені А. Гайдара, дитячий сектор Палацу культури імені Жовтня. Актив у нас чималий...

Звичайно, є в цьому кінотеатрі й прикрі недоліки (застарілі фото-

оформлення, відсутність буфету), але головне в тому, що працівники «Миру» тримають міцний контакт із юними глядачами, які сюди йдуть охоче. Тут глядач починається з фойє. З живого слова.

Неприємні контрасти

— Коли востаннє ти був у кінотеатрі «Хроніка»?

— Два роки тому. З апетитом.

Колись найпопулярнішим у Кіровограді був кінотеатр «Хроніка». Він знаходився в центрі міста, і до нього глядачі звикли.

Запрошуємо до розмови

ти під суворіший контроль.

Ще одне. Як це не дивно, в центрі міста на рекламних щитах ви майже не побачите афіш «Хроніки». Щоб дізнатися, який фільм там іде і о котрій годині, потрібно їхати на Уфимську. Все це навіває вельми неприємні роздуми. Тим більше, що колись кінотеатр «Хроніка» був найпопулярнішим у нашому місті.

МЕТАМОРФОЗА КІНОЕКРАНА

як до постійно діючого джерела різноманітної інформації. Багато кіровоградців мало не щодня хоч на півгодини забігли в кінозал, що розгортає перед ними панораму кінострічки повідомлень по нашій країні і зарубіжних новин. Так було...

Нині кінотеатр «Хроніка» починає ранковий сеанс, на якому присутні два-три глядачі, що сидять у напівтемному залі на 130 місць. Удень число глядачів на кілька чоловік збільшується. Йдуть прекрасні фільми, екран схвилюваним голосом документальних кінозйомок розповідає... порожнім стільцям про бойові і трудові подвиги, далекі та близькі країни нашої планети. Так є...

Сьогодні «Хроніка» розмістилася в одноповерховому будиночку, далеко від центру, по вулиці Уфимській, 14. Сумний парадокс: у залі обмаль глядачів, а сам кінотеатр атакують місцеві хулігани. Цього року навесні вони умудрилися витягти з каси сейф і затягнути його на старе кладовище напроти «Хроніки». Брідко про це писати, але зайдіть у «Хроніку» — і вам покажуть ряд стільців у задніх рядах, покромсаних ножами та бритвою.

Мабуть, дільничному інспекторові міліції Ленінського районного відділу внутрішніх справ, котрий обслуговує цю дільницю, і народним дружинникам опорного пункту № 1 заводу «Червона зірка» треба згадати кінотеатр узя-

Ціна зіпсованому настрою

Після третього дзвінка вхід у кінозал заборонено.

Напис біля каси.

В усіх відповідях на анкету (близько трьохсот) на запитання «Який твій улюблений кінотеатр?» міський кінотеатр імені Дзержинського не згадувався жодного разу. Між іншим, він і справді надто вже непривабливий. Хоча колись (знов-таки колись) тут у затишному фойє було обладнано невеличку симпатичну естраду, де завжди перед початком кіносеансу виступали музиканти, самодіяльні артисти, влаштовувалися цікаві зустрічі і т. д. Тепер цю сцену ліквідували, і нині, за словами директора кінотеатру «Хроніка» М. Х. Ковпаченка, знаходиться в складі.

До речі, коли глядач бере квиток за 20 хвилин до початку фільму, а надвір, скажімо, йде дощ, то що йому, глядачеві, робити весь цей час у фойє? Никати з кутка в кут і з'їсти двадцять порцій морозива? Не дуже втішна перспектива.

Ще одне. Тут можуть псувати настрій кіноглядачам не зовсім оригіналь-

ним способом. Пригадують випадок. Узяв як виступ з місцем напроти дзержинського ви не знайдете на пису, що голубий зал — зал повторного фільму. А жаль.

З усіх місць для нас найважливішим є кіно.

В. І. ЛЕНІН.

Щодня близько 65 тисяч жителів нашої області стають кіноглядачами. Начальник управління кінофікації обласного комітету Григорій Павлович Радловський з гордістю каже:

— Наша аудиторія найчисленніша. І це зобов'язує працівників кінопрокату жити не тільки сьогоднішнім, а й перспективним завтрашнім днем. Ми повинні задовольняти потреби наших глядачів як у містах, так і в найвіддаленіших селах.

— Чи існує проблема кіноглядача? — цікавлюсь у нього.

— Так. Особливо сільського. Служимо, трудівники тваринницьких ферм працюють у такі години, коли немає змоги відвідати кінотеатри. Отже, ми вирішили спеціально для них обладнати кіноустановки безпосередньо в будинках тваринників. Перші кроки в цьому напрямі вже зроблено. Сьогодні в області діє 50 таких кіноустановок.

— Подібні заходи і в Кіровограді проводите?

— Безумовно. Наприклад, щодо проблеми юного глядача (є й така), то можу сказати, що нині успішно діють шкільні кінотеатри в десятирічках №№ 16, 19, 11. Працюють

тут при повному залі показували... 25 днів. І нічого дивного, адже повторно демонструють ті стрічки, які просіялись крізь невблаганне решето часу і з честю витримали багаторічний іспитовий строк.

Але, знову ж таки, цього залу зовсім не рекламують. Навіть у самому кінотеатрі імені Дзержинського ви не знайдете напису, що голубий зал — зал повторного фільму. А жаль.

Проблеми кіноглядача

З усіх місць для нас найважливішим є кіно.

В. І. ЛЕНІН.

Щодня близько 65 тисяч жителів нашої області стають кіноглядачами. Начальник управління кінофікації обласного комітету Григорій Павлович Радловський з гордістю каже:

— Наша аудиторія найчисленніша. І це зобов'язує працівників кінопрокату жити не тільки сьогоднішнім, а й перспективним завтрашнім днем. Ми повинні задовольняти потреби наших глядачів як у містах, так і в найвіддаленіших селах.

— Чи існує проблема кіноглядача? — цікавлюсь у нього.

— Так. Особливо сільського. Служимо, трудівники тваринницьких ферм працюють у такі години, коли немає змоги відвідати кінотеатри. Отже, ми вирішили спеціально для них обладнати кіноустановки безпосередньо в будинках тваринників. Перші кроки в цьому напрямі вже зроблено. Сьогодні в області діє 50 таких кіноустановок.

— Подібні заходи і в Кіровограді проводите?

— Безумовно. Наприклад, щодо проблеми юного глядача (є й така), то можу сказати, що нині успішно діють шкільні кінотеатри в десятирічках №№ 16, 19, 11. Працюють

вони як філізлі «Миру» і «Комсомолец». Став популярним кінотеатр, який ми обладнали на території обласної лікарні.

— Отже, проблеми кіноглядача успішно розв'язуються?

— Не зовсім. У нас іще не вистачає приміщень.

— Ми намагалися домовитися із директорами міських Палаців культури, щоб у вихідні дні дозволили нам показувати фільми в їхніх залах, але згоди так і не дійшли.

— Григорію Павловичу, ну а як же бути з «Хронікою»?

— Це — болюче питання. Будемо шукати для цього кінотеатру кінозал у центрі міста, але це справа майбутнього. А от сьогодні, як не прикро, ми ніяк не можемо знайти спільну мову з міським лектором, де можна було б у день демонструвати документально-хронікальні стрічки. Говто тоді, коли зал вільний.

— У районі Черемушок, автовокзалу, вулиці Волкова, Комарова та інших діє лише одна невеличка кінотеатр — «Вогник». Чи може такий багатонаселений район «обіграти» такий «вогник»?

— Слушні і запитання, і зауваження. У згаданому районі вже почалися будівельні роботи на місці майбутнього чудового кінотеатру. З просторим фойє, прекрасним кінозалом, словом, це буде найкращий кінотеатр у нашій області...

Коли ми заходимо в затемнений кінозал, коли радіємо і хвилюємося разом з героями кінострічки, захоплюємося грою акторів і постановкою режисерів, давайте хоч на якусь мить із вдячністю згадаємо скромних трудівників кінофікації, людей непомітні, але такої важливої професії. Скажемо їм щире спасибі.

В. ГОНЧАРЕНКО.

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ЩОНО ПРОЧИТАВ?

1. Чи подобається тобі ідея створення кінозалу повторного фільму?
2. Варто організувати кіноклуб для дорослих чи ні?
3. Що тобі не до вподоби в наших кінотеатрах?
4. Чи був ти свідком неприємних випадків під час показу кінофільмів?
5. Чи потрібні культурпоходи в кінотеатр?

НА ПОЕТИЧНІЙ ОРБІТІ

ЧОТИРИ
МОНОЛОГИ

* * *

Мені в житті ще змалечку везе,
Моя судба не бавиться зі мною —
Втрузаю по коліна в чорнозем
За кожною своєю борозною.
Іду напружено, отак на бій
Лини червонозоряні пілотки.
І ти мені, пашуний хлібе мій,
У всі часи однаково солодкий.

МІРА ЧАСУ

Непомітно час минає, швидко,
Таки, як підстає дерево,
І на скронях біла павутина
Кожен день нагадує про це.
Відганяю смутку досаду
Літ минулих — наболілих ран,
Зранку йду до молодого саду
З дідуганом білим, як туман.
Вчуся у нього зміни цінувати
Кожну хвилину в зоросній млі.
Вчуся дерева не підгортати
І дивуюсь щедрості землі.
Буду час я міряти не роками
І не зморшканим, не сивиною...
Виміряти його садками
На землі, посадженій мною.

ОПТИМІСТИЧНЕ

Вкладаюся на безбідні годину
В прозорий ясний вечор.

Мошу собі місяць під голову,
А в сні пашунаю зірок.
Встаю опівночі від дзвоника,
Що сниться дзвенить у траві,
Сідаю свого Горбоконика —
Світи відкриваю нові.
Доріг нам ще мірять та мірять,
Негоркану м'яти траву.
І тільки невдахи не вірять,
Що так воно є. Наву.

ОТ І ВСЕ

От і все, моя кохана,
От і все.
Може, згадку тільки вітер
Принесе,
Коли хмари, дощ із неба —
На село.
І, вважай, мене у тебе
Не було.
Не було смігів на стрісі,
Не село.
Не було грибів у лісі,
Не село.
Не було ні сліз, ні втіхи,
Ні тепла.
Просто — юність, як для сміху,
Прогола
Розпашілими громами
Над селом.
І кохання поміж нами
Не було.
Тільки плінув непомітно
Сірий час...

Чом же донька пильно дивиться
На нас?

Анатолій КРИМСЬКИЙ.
с. Володимирівка
Кіровоградського району.

МОЇ СЛОВА—
МОЄ СУМЛІННЯ

* * *

Примлю дощ, родючу землю
І дні осідлані примлюю.
Того примлюю, що в путі,
Примлюю полум'я в житті.
Та не примлюю диму, тління.

ДО ОБРІУ

Я і ти...
Я і ти —
Кровні.
Дум, і мрій,
І надій
Поєні.

Он гора
Підшара
Небо.
І туди
Нам дійти
Треба.

* * *

Коли в очах твоїх — дитинність
І ніжно-голуба веселість,
Коли ти, сонячна й натхненна,
З довір'ям дивишся на мене, —
Тоді заковий смутку рву
І поглядом твоїм живу.

Роман ПОПОВИЧ.

МУЗЕЙ ІСТОРІЇ
ТОМСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Понад 2200 загонів, що
об'єднали близько 50 ти-
сяч томських комсомоль-
ців і піонерів, пройшли
минулого літа маршрута-
ми бойової і трудової
слави своїх земляків. Ба-
гато з експонатів, зіб-
раних ними, поміщено в му-
зей історії комсомолу об-
ласті, який відкрився в
Томську. Він розмістився в

будинку по вулиці Карла
Маркса, де в двадцятих
роках розміщувався губер-
нський комітет РКСМ.

На стендах — облікова
картка одного з перших
томських комсомольців
М. Міліметьєва і комсо-
мольський квиток М. Пет-
рова, пробитий осколками
ворожого снаряда. А по-
руч — копія «срібного

костіля», вбитого в остан-
ню ланку залізничної Асіно-
Білий Яр, оголошеної
ударною комсомольською
будовою. Вона зв'язала
багатющі лісові райони
області з Транссибірською
магістраллю.

Реліквії, знайдені черво-
ними слідопитами, попов-
нили також десять народ-
них і сорок шкільних му-
зеїв області.

А. РУСЬКИЙ,
кор. ТАРС.

Томськ.



ВЕЛИКОЮ ПОПУЛЯРНОСТЮ В ХАРКІВСЬКИХ ХЛОПЧИКІВ І ДІВЧАТОК КОРИСТУЮТЬСЯ СПОРТИВНО-ТЕХНІЧНІ СЕКЦІЇ І КЛУБИ МІСЬКОГО ПАЛАЦУ ПІОНЕРІВ ТА ШКОЛЯРІВ ІМЕНІ П. ПОСТИШЕВА. ЮНІ СПОРТСМЕНИ УСПІШНО ВИСТУПАЮТЬ НА РІЗНИХ ЗМАГАННЯХ.

НА ЗНІМКУ: ЧЕМПІОНИ ХАРКОВА — МОТОЦИКЛІСТИ МІСЬКОГО ПАЛАЦУ ПІОНЕРІВ І ШКОЛЯРІВ.

Фото М. ТУРА. (Фотохроніка РАТАУ).

Еврика

ОПЕРАЦІЯ „ДИКИЙ СЛОН“

Р АЗ на три роки в Кара-
пурських лісах, що
розкинулися за шістьдесят
кілометрів від міста Май-
сура в південноіндійсько-
му штаті Карнатака, про-
водять облаву на диких
слонів, або «кхеддів», як її
тут називають.

У Карнатаці живе по-
над дві тисячі слонів. Та
лісові масиви тут, як і
повсюди в Індії, поступо-
во скорочуються, а пло-
ща оброблюваних земель
збільшується. Сильним і
могутнім тваринам стає су-
тужно. В шуканні корму
вони часто роблять набіги
на рисові поля і плантації
цукрової тростини, зав-
даючи великої шкоди сіль-
ському господарству. Тим-
то місцеві власті періо-
дично проводять «кхеддів»
— операцію «дикий
слон», під час якої від-
ловлюють до ста тварин.

Крім того, тугені слон-
и вважаються найсильні-
шими і найвигірливішими
в Індії. На них завжди ве-
ликий попит. Особливо по-
треба в них відчувалася
на лісозаготівлях, де слух-
ляні й розумні тварини —
незамінні помічники лю-
дини.

До великої «кхедди» го-
туються заздалегідь. У нї
беруть участь понад тися-
чу досвідчених нагоничів.
При ловлі слонів вирішу-
ють витримку і вивага. З
дикими слонами жарту по-

гані. Неповоротка на пер-
ший погляд тварина здат-
на розвратити велику швид-
кість і розлучення може
погубити не одну людину.

Знайти тварин у диких,
непрохідних джунглях не
так уже й просто. Тому
спершу посилають уперед
слідопитів. Виявивши ста-
до, вони подають знак по-
гоничам, і ті, групами по
три чоловіка на відстані
двадцяти метрів один від
одного, безшумно оточу-
ють слонів. І раптом гучні
лісові наповнює оглушли-
вий гуркіт барабанів, го-
нів, тріскачок, пестих бля-
шок, по яких шосели б'ють
бамбуковими палицями.

Одночасно навколо стада
здіймаються тривожні
клуби чорного диму від
багат. Але з одного боку
немає ні погню, ні диму, ні
оглушливих звуків. Зляка-
ні тварини в паніці кидаю-
ться в цей бік, але там
заздалегідь підготовлені
пастки. Диких слонів ото-
чують їхні вже приручені
родичі, на спинях яких си-
дять погоничі з гострими
гаками в руках. Тварини
відтісняють до вузьких во-
рит в загоні з товстих, у
два обхвати колод Штов-
хаючись і труглячи, обди-
раючи до крові боки, сло-
ни вломлюються в пастку,
і за ними зразу ж опус-
каються ковані грати.

Потім починається і дру-
гий етап операції «дикий

слон». При світлі факелів
полоненців невеликими
групами виманюють із за-
гону на огорожену площу
щадку. Як тільки слон
потрапить шість-вісім тва-
рин, грати опускаються
вниз. Приручені слони з
погоничами, що важко си-
дять на них, крок за кро-
ком відтісняють лісових
примельців у кутки, де бо-
ни не можуть навіть пово-
рухнутися. На шню кож-
ному накидають товсту ш-
ршовачну петлю та обв'я-
зують її кілками живіт і
ноги. Потім «дикуна» під
шляхем ескортом «одо-
машених» слонів відво-
дають в «школу», де від
троях до шестиги місяців
його вчать розуміти і вико-
нувати різні команди.

З кожним разом у «кхедд-
ді» бере участь все більше
гладячів. І це не випадко-
во. Недалеко туди час, ко-
ли захоплююче видовище
відлову диких слонів в
Карапурських джунглях
відійде в минуле. На місці
джунглів буде збудовано
величезне водопійництво, яке
принесе довгождану во-
логу на селянські поля
Карнатаки. А дикий слон
перекочує в заповідники
Майсурського плато
Бандіпура і Нагархолоа.

І. КОЛГАНОВ,
кор. ТАРС.

Делі.



ПОНЕДІЛОК

11 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00
— «Час». 8.40 — Гімн України.
9.00 — Фільм-концерт «Ус-
мішані Артеку». 9.30 — Теле-
фільм «Не буду танго-танго, лю-
бов!» 10.40 — «Очевидне»

неймовірне». По закінченні
— новини. 14.30 — Новини.
14.50 — «Сільський будинок».
15.40 — «Поезія О. Про-
коф'єва». 16.10 — «Спорт-
клуб». 17.20 — Концерт бу-
рянського ансамблю пісні і
танцю «Вайна». 17.50 —
«Рік третій — рік ударний».
18.35 — «Хочу все знати».
18.45 — «Сьогодні у світі».
19.00 — Міжнародні змаган-
ня з фігурного катання на
приз газети «Нувель де Мос-
ку». Показові виступи. 21.00
— «Час». 21.35 — Фільм-кон-
церт. 22.25 — Р. Шедрін.
Симфонія № 1. По закінчен-
ні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00
— К. т. Новини. 10.20 — К. т.

До 50-річчя Шевченківської
МТС. 10.55 — Концерт. 11.05
— «Доброго вам здоров'я».
11.40 — К. т. «Шкільний ек-
ран». Російська література.
9 клас. 12.10 — Діал малат.
«Срібний дзвіночок». 12.30 —
Фільм «Дерево без коріння».
17.00 — «Комуністи сімдеся-
тих». 17.30 — Телефільм
«Діти». 18.00 — К. т. «3 пі-
неси в серці». Чоловічий во-
кальний ансамбль Новомир-
городського Будинку культу-
ри. 18.30 — К. т. Док. фільм
«Спадкоємці». 19.00 — К. т.
«Актуальна камера». 19.30 —
К. т. Болгарські ритми. 20.35
— К. т. «В ім'я людини».
Виступ секретаря Укрпроф-
ради І. І. Гладкого. 20.45 —

«На добраніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.35 — Телефільм
«Тут мій дім». По закінчен-
ні — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

12 ГРУДНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00
— «Час». 8.40 — Гімн України.
9.00 — «Спортклуб». 10.10 —
Телефільм «Тон нескончи-
ної». 11.25 — «Разом з то-
бою, комсомолець». Концерт.
По закінченні — новини.
14.30 — Новини. 14.50 —
Док. фільм. 15.45 — «Сто-
рінки історії». 16.15 — «Наш

сад». 16.45 — «Від 14 до 19».
17.15 — Концерт камерного
ансамблю «Кантабіле». 17.45
— «Резерви інатівців». 18.30
— «У кожного малюнок —
сонце». 18.45 — «Сьогодні у
світі». 19.00 — «Сцена з ба-
лету А. Адана «Кізел»».
19.10 — «Життя науки». 19.40
— Фільм «Червоне яблуко».
21.00 — «Час». 21.35 — Док.
телефільм про парикологічні
пункти. 22.05 — «Фестивалі,
концерти, концерти». По за-
кінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00
— К. т. Новини. 10.15 — К. т.
«Шел на конкурс». 11.20 —
Док. фільм. 11.40 — «Шкіль-
ний екран». Фізика для уч-
нів 7 класу. 12.10 — Діал на-

ят. «Срібний дзвіночок».
12.30 — Телефільм. «Пере-
ходимо до любові». 17.05 —
«За економію та бережли-
вість». (Пошук резервів на
Дніпропетровському швейно-
му заводі). 17.20 — Теле-
фільм «Солдатеня». 18.00 —
Концерт. 18.30 — Телефільм
«Віктор». 19.00 — К. т. «Ак-
туальна камера». 19.30 —
К. т. «Робітник — ім'я гор-
де». Виступ бригадира мон-
тажників депутата Верхов-
ної Ради УРСР Героя Соці-
алістичної Праці В. М. Забо-
лотного. 19.45 — К. т. Р. Ваг-
нер. «Тангейзер». Вистави.
20.45 — «На добраніч, діти!»
21.00 — «Час». 21.35 — Про-
довження вистави «Тангей-
зер». В перерві — новини.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу ей-
сько-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ г. Кіровоград.
Газета печатается
на українському мові.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова,
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається мінлива хмар-
ність, місцями невеликий сніг. Вітер північно-за-
хідний. 3—8 метрів на секунду. Температура по-
вітря 5—10, по місцях 7—9 градусів морозу.
10—11 грудня — хмарно з проясненнями, місця-
ми невеликий сніг. Вітер змінний напрямом, 3—7
метрів на секунду. Температура повітря вночі
12—17, вдень 5—10 градусів морозу.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.